

[Duetoft]

have mulighed for at ændre i det. Og når jeg siger det en lille smule skarpt, så er det, fordi man har sammenlignet noget af landbrugsloven med spørgsmålet om sommerhussagen. Og jeg vil da gerne med det samme markere, at enhver ændring i det her forlig, der i givet fald skulle inddrage den dobbeltmoral, som Danmark har i sommerhussagen i forhold til EF, at den samme dobbeltmoral skulle indføres i landbrugsloven, vil CD sætte sig imod, og så håber jeg da stadig væk, at vi har et forlig derefter. Men jeg vil godt sige, at jeg synes, at hr. Sønderby var lidt for åben over for, hvad vi i udvalget ville gå med til og kunne tale om.

Men i øvrigt er forslaget jo en konsekvens af den strukturudvikling, vi har set både herhjemme og i EF. Retningen går mod større brug, og vi må så ved siden af have flere deltidsbrug, der ligesom skal være, om man kan sige det, kulturbærende brug. Vi må altså af økonomiske grunde kigge på de store og derefter sikre – hvad der også er flere i debatten der har været inde på i dag – at der gennem deltidsbrug og gennem mulighed for at bo på landet stadig væk er et befolkningsgrundlag for landbokulturen. Og det tror vi at den liberalisering, som landbrugslovforslaget her står for, vil medvirke til. Vi tror, at denne dobbelte landbrugspolitik er fornuftig, og jeg vil da godt sige til de medlemmer, der har været oppe at tale om, at vi ikke redder alle: Næh, det var der også kun et par enkelte partier der lovede i valgkampen. Det gjorde vi andre ikke, for vi var godt klar over, at vi ikke kunne redde alle landmænd. Der var landmænd, der var umulige at redde, og det er der formodentlig stadig væk, og derfor er det lidt gøgl at påstå, at man kan redde alle. Og konsekvensen af den holdning, der er her, er, at man siger: Okay, der er brug for nogle større enheder på den ene side, og samtidig er der en mere liberal mulighed for at komme ud på landet for andre. Vi glæder os altså over de øgede muligheder, der er her.

Jeg vil også sige, at vi også glæder os over aktieselskaberne. Vi mener, det er godt, at der er kommet den valgmulighed med ind i landbruget, og jeg vil godt understrege, at det jo er en valgmulighed. Man fremstiller det af og til, som om det nærmest er tvang. Og så må jeg også sige, at denne 500-tals-grænse, der er blevet indsat i forslaget, er vi jo glade over at kunne konstatere ikke er en grænse, der vil få opsættende virkning. Det er jo sådan, at man politisk skal

vurdere systemet på det tidspunkt, hvor man når op til 500 aktieselskaber, men der er jo ikke noget stop i det, og det hilser CD med glæde. Det lagde vi megen vægt på.

Man giver og tager i et forlig selvfølgelig, og der er ting i forliget, vi ikke bryder os meget om. Det er administrationen; vi bryder os ikke om vetoretten i de lokale kommissioner; vi håber ikke, den bliver ideologisk misbrugt, men vi kan ikke lide den. Vi synes, at ankemulighederne er for dårlige, vi synes, at det er en svigten af retssikkerheden, i det øjeblik man ikke kan anke et skøn. Men det var den pris, vi betalte for at være med i forliget, og det står vi da så ved, men jeg vil godt markere, at det ikke var noget, vi gjorde med glæde.

Og endelig vil jeg da gerne nævne en enkelt ting, nemlig at der i forslagets bemærkninger står, at man vil sætte en 67-års-grænse for kommissionens medlemmer. Vi vil gerne i al stilfærdighed – selv om det er en detalje – sige, at vi nu synes, det er på tide, at man her i landet begynder ikke at diskriminere folk, fordi de er blevet for gamle. Lad os dog fjerne den grænse og sige, at så længe folk er i stand til at foretage en vurdering, og så længe folk er i stand til at gøre et fornuftigt stykke arbejde, skal de have lov til det, hvad enten de så er 64 eller 67 eller 68. Jeg er sikker på, at der er 70-årige, der fungerer bedre end 50-årige.

CD håber, at det forlig, vi nu er gået med i, vil være med til at danne grundlag for den fleksibilitet, som kan skabe et fast grundlag under landbruget, så vi er fri for at skulle have ambulancen – en god eller en dårlig, det kan vi så diskutere – frem år efter år. Vi håber nu, at den fleksibilitet er med til at skabe et grundlag, der gør, at landbruget også for fremtiden vil være et stærkt islæt i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hr. Duetoft havde en bemærkning tidligere om sammenhængen mellem Bernsteinudvalget nr. 1, 2 og 3, og den synes jeg var udmærket, og jeg synes egentlig også, at den klargjorde de ting.

Så havde hr. Duetoft en kritisk bemærkning om, at jeg åbnede lidt for Socialdemokratiet. Mens det forlig, vi lavede i sommer, jo ikke omhandlede skovparceller, så er de med i dette lovforslag. Og det, som jeg har sagt på vores